

„Codzienność uczniów Jezusa – Zbawiciela”

Tytuł programu diecezjalnego dla klas VII-VIII: „Krocząc drogą Jezusa Chrystusa”

Nr WK/7-8/2017 z dnia 11.05.2017 r. Autor: red. Maria Baron, ks. Marcin Ogiolda

Podręcznik pt.: „Codzienność uczniów Jezusa – Zbawiciela”. Nr WK/7-8/2018/8/E z dnia 31.08.2018 r. Autorzy: red. Maria Baron, ks. Marcin Ogiolda Wydawca: Wydawnictwo Świętego Krzyża, Opole Numer dopuszczenia: 2/2018/I/KNC-K

TEMAT	CELE KATECHETYCZNE	ZADANIA NAUCZANIA wg Podstawy Programowej Katechezy	TREŚCI	PRZEWDYWANE OSIĄGNIĘCIA UCZNIA
I. Znać prawdy wiary				
1. Klasa VIII przygotowaniem do bierzmowania	<p>Przedstawienie znaczenia sakramentu bierzmowania.</p> <p>Podanie powodów przyjęcia sakramentu bierzmowania.</p> <p>Zachęcenie do podjęcia wysiłku przygotowania się do sakramentu bierzmowania.</p>	<p><i>Rozwijanie poznania wiary.</i></p> <p>Pogłębienie rozumienia natury Ducha Świętego</p> <p><i>Wychowanie liturgiczne</i></p> <p>Przygotowanie do sakramentu bierzmowania.</p>	<p>Sakrament bierzmowania sakramentem dojrzałości; skutki przyjęcia sakramentu bierzmowania; konieczność systematycznego przygotowywania się do sakramentu bierzmowania; życie w Duchu Świętym; doświadczenie działania Ducha Świętego.</p>	<ul style="list-style-type: none"> - rozumie, dlaczego należy przygotować się do przyjęcia sakramentu bierzmowania, - potrafi wyjaśnić, co daje przyjęcie sakramentu bierzmowania, - wie, na czym polega życie w Duchu Świętym , - podaje na czym polega przygotowanie do sakramentu bierzmowania,
2. Wiara odpowiedzią na Boże objawienie	<p>Pogłębienie informacji przedstawiających wiarę jako odpowiedź człowieka na Boże objawienie.</p> <p>Przedstawienie argumentów potwierdzających istnienie i działanie Boga w świecie.</p> <p>Zapoznanie z etapami przyjęcia</p>	<p><i>Rozwijanie poznania wiary.</i></p> <p>Pogłębienie podstawowych prawd wiary chrześcijańskiej.</p> <p>Ukazanie wiary jako nadającej sens życiu człowieka (elementy eschatologii).</p> <p><i>Wprowadzenie do misji</i></p> <p>Przygotowanie do podjęcia misji</p>	<p>Świat duchowy; znaczenie ludzkiej duszy; stworzenie człowieka na Boży obraz i podobieństwo; Bóg przyczyną wszystkiego – Stwórcą czasu i przestrzeni; Bóg objawia ludziom siebie; odpowiedź Abrahama i Mojżesza na Boże objawienie; pełnia Bożego</p>	<ul style="list-style-type: none"> - rozumie, jakie znaczenie dla człowieka ma życie duchowe i przynależność do świata duchowego, - potrafi wyjaśnić, jak należy rozumieć wielkość Pana Boga, który jest przyczyną wszystkiego, - tłumaczy, czym jest Boże

	objawienia. Zachęcenie do troski o rozwój swojej wiary.	świadczenia o prawdach wiary i wartościach chrześcijańskich we własnym środowisku.	objawienia w Jezusie Chrystusie; znaczenie wiary; konsekwencje wiary.	objawienie i podaje przykłady ludzi, którzy na nie odpowiedzieli, - wyjaśnia, w jaki sposób Bóg najpełniej objawił się człowiekowi, - podaje, czym jest wiara,
3. Życie wiarą i jej wyznawanie	Przedstawienie wiary jako bramy życia duchowego. Ukazanie znaczenia wiary i jej rozwoju w ludzkim życiu. Zwrócenie uwagi na błędne sposoby rozumienia przynależności do Kościoła. Porównanie podstawowych <i>Wyznań wiary</i> katolickiej. Kształtowanie postawy odpowiedzialności za rozwój wyznawanej przez siebie wiary.	<i>Rozwijanie poznania wiary.</i> Pogłębienie podstawowych prawd wiary chrześcijańskiej. Ukazanie wiary jako nadającej sens życiu człowieka (elementy eschatologii).	Znaczenie ludzkiej wiary dla Pana Jezusa; udział ludzkiej wiary w cudach Pana Jezusa; wiara Apostołów; zaufanie Bogu podstawą ludzkiej wiary; słowo Chrystusa rodzące ludzką wiarę; wiara wyznawana słowem i czynem drogą zbawienia; osoby wierzące, ale niepraktykujące; osoby praktykujące, ale niewierzące; poznanie wiary po owocach.	- wie, jakie znaczenie dla Pana Jezusa miała ludzka wiara, - podaje zaufanie do Boga jako podstawę ludzkiej wiary, - przedstawia osobę Pana Jezusa, jako fundament ludzkiej wiary, - wyjaśnia, różnicę jaka jest pomiędzy żywą a pozorną wiarą, - tłumaczy w jaki sposób wyznaje się wiarę słowem i czynem, - podaje przykłady wyznań katolickiej wiary,
4. Bóg Wszechmogący Stworzycielem i Ojcem	Przypomnienie posiadanych wiadomości o Bogu Ojcu. Uwrażliwienie na szczególne znaczenie łaski, jaką jest prawda wiary, że każdy człowiek może nazywać Boga <i>Ojcem</i> . Wyjaśnienie przymiotów, którymi możemy przedstawiać Boga Ojca. Kształtowanie postawy miłości do Boga, który jest naszym dobrym Ojcem.	<i>Rozwijanie poznania wiary.</i> Wprowadzenie w podstawowe pojęcia nauki o Biblii, o języku i historii zbawienia.	Pewność istnienia Boga; Bóg kochającym Ojcem każdego człowieka; przebaczenie Boga wobec nawracającego się grzesznika; Opatrzność Boża; możliwość doświadczenia Bożej obecności; znaczenie Bożego Imienia <i>Jahwe</i> ; przymioty Boga: wieczny, wszechobecny, wszechwiedzący, wszechmogący, najświętszy, najsprawiedliwszy, najmiłosierniejszy; Bóg jest Miłością.	- potrafi wyjaśnić, jaka relacja łączy Boga z człowiekiem, - wie w jaki sposób można odkryć znaki istnienia Boga w świecie otaczającym człowieka, - potrafi podać i wyjaśnić znaczenie Bożego Imienia, - wymienia i tłumaczy znaczenie przymiotów Pana Boga,
5. Jezus – poczęty z Ducha Świętego i narodzony z Maryi	Przeanalizowanie dwóch pierwszych artykułów wiary o Jezusie Chrystusie. Podsumowanie wiadomości związanych z przyjściem na świat Pana Jezusa. Ukazanie działania Boga w	<i>Rozwijanie poznania wiary.</i> Wprowadzenie w podstawowe pojęcia nauki i historii zbawienia. Przedstawienie osoby i odkupieńczego charakteru dzieła Jezusa Chrystusa.	Kim jest Jezus Chrystus; przyjście na świat Syna Bożego; pozdrowienie Archanioła Gabriela; pokora i posłuszeństwo Maryi Panu Bogu; tajemnica wcielenia; małżeństwo Maryi; św. Józef opiekunem Pana Jezusa;	- podaje prawdy wiary wynikające z pierwszej części <i>Wyznania wiary</i> poświęconej osobie Syna Bożego, - potrafi samodzielnie opowiedzieć o wydarzeniach związanych z przyjściem na świat Syna Bożego, - wymienia cechy Maryi, które były

	<p>sytuacjach, które po ludzku nie mają wyjścia. Kształtowanie postawy ufności umożliwiającej zawierzenie swojego życia Bogu.</p>		<p>Betlejem – przyjście Pana Jezusa w ubóstwie; znaczenie pokłonu pasterzy; działanie Boga w sytuacjach po ludzku bez wyjścia; narodzenie Jezusa w ludzkim sercu.</p>	<p>najistotniejsze w jej odpowiedzi na Boże objawienie, - rozumie, jakie jest działanie Boga w sytuacjach po ludzku bez wyjścia, - pragnie przyjąć do swego serca Bożą Dziecinę i otoczyć ją miłością,</p>
<p>6. Jezus Chrystus prawdziwy Bóg i prawdziwy człowiek</p>	<p>Usystematyzowanie posiadanych informacji o imieniu <i>Jezus</i> i tytule <i>Chrystus</i>. Zwrócenie szczególnej uwagi na prawdę wiary, że Jezus Chrystus jest jednocześnie prawdziwym Bogiem i prawdziwym człowiekiem. Przedstawienie dowodów potwierdzających historyczność osoby Jezusa z Nazaretu. Zachęcenie do oddania swojego życia Jezusowi, który jest naszym Panem.</p>	<p><i>Rozwijanie poznania wiary..</i> Przedstawienie osoby i odkupieńczego charakteru dzieła Jezusa Chrystusa.</p>	<p>Znaczenie imienia <i>Jezus</i> i tytułu <i>Chrystus</i>; Adwent – czas przyjścia; ziemski sposób rozumienia misji Mesjasza; wypełnienie Bożej obietnicy zbawienia; królestwo Jezusa Chrystusa; tajemnica wcielenia; Jezus namaszczony Duchem Świętym; Jezus Chrystus prawdziwy Bóg i człowiek; godność dziecka Bożego; miłość Boga do człowieka.</p>	<p>- wyjaśnia znaczenie imienia <i>Jezusa</i> i tytułu <i>Chrystus</i>, - podaje, jak należy rozumieć znaczenie historycznego Adwentu, - wie jaka jest różnica pomiędzy Mesjaszem oczekiwanym przez ludzi i rozumianym na sposób ziemski a Jezusem Chrystusem i Jego zbawcą misją, - rozumie prawdę, że Jezus jest jednocześnie prawdziwym Bogiem i prawdziwym człowiekiem, - potrafi podziękować Bogu za godność dziecka Bożego,</p>
<p>7. Niepowtarzalność nauki Jezusa – naszego Pana</p>	<p>Podsumowanie posiadanych wiadomości o nauczaniu Pana Jezusa. Podkreślenie wyjątkowości nauki Pana Jezusa. Zwrócenie uwagi na konieczność potwierdzenia przyjętej nauki Pana Jezusa swoim codziennym życiem. Zachęcenie do naśladowania Pana Jezusa, który jest naszym Nauczycielem.</p>	<p><i>Rozwijanie poznania wiary..</i> Przedstawienie osoby i odkupieńczego charakteru dzieła Jezusa Chrystusa. <i>Wychowanie do modlitwy</i> ukazanie Modlitwy Pańskiej jako drogi rozwoju modlitwy i programu życia chrześcijanina.</p>	<p>Znaczenie chrztu Pana Jezusa; pokusy, którym oparł się Pan Jezusa; powszechność nauki Pana Jezusa; znaczenie przypowieści; <i>Modlitwa Pańska</i>; przykazanie miłości wzajemnej; miłość nieprzyjaciół; potwierdzenie głoszonej nauki Jezusa przykładem własnego życia.</p>	<p>- samodzielnie opowiada, w jaki sposób Pan Jezus rozpoczął działalność, - wyjaśnia znaczenie chrztu Pana Jezusa, - wymienia na czym polegała niepowtarzalność nauki Pana Jezusa, - zna i wyjaśnia naukę Pana Jezusa zawartą w przykazaniu wzajemnej miłości i wezwaniu do miłości nieprzyjaciół,</p>
<p>8. Jezus – Dobry Pasterz prowadzi nas przez życie</p>	<p>Podkreślenie prawdy o działaniu Jezusa Chrystusa w ludzkim życiu. Ukazanie Jezusa, za słowami papieża Franciszka, jako Pana</p>	<p><i>Rozwijanie poznania wiary..</i> Przedstawienie osoby i odkupieńczego charakteru dzieła Jezusa Chrystusa.</p>	<p>Możliwość doświadczenia w życiu obecności i działania zmartwychwstałego Chrystusa; konieczność codziennego</p>	<p>- wyjaśnia w jaki sposób we własnym życiu można doświadczyć obecności i działania zmartwychwstałego Chrystusa,</p>

	<p>ryzyka. Powtórzenie wiadomości o sakramentach, które są darem Pana Jezusa i umożliwiają życie łaską jako dzieci Boże. Zachęcenie uczniów do podążania poprzez życie drogą, którą wskazuje Chrystus.</p>	<p><i>Wychowanie liturgiczne</i> Przedstawienie sakramentów jako znaków zbawczego działania Boga w Kościele; znajdowanie przekonującej motywacji uczestnictwa w życiu sakramentalnym.</p>	<p>podjęcia decyzji o podążaniu drogą, którą jest Jezus - Pan ryzyka; Chrystus przywraca zdrowie duszy i ciała – uzdrawia ludzkie emocje i relacje; żyć w pokoju Chrystusa i obdarowywać nim innych ludzi; naśladować Chrystusa służąc innym ludziom; Owoce Ducha Świętego.</p>	<p>- wskazuje Jezusa jako drogę ludzkiego życia i Pana ryzyka - rozumie konieczność podejmowania codziennie świadomej decyzji podążania drogą Pana Jezusa, - podaje w jaki sposób można powrócić na drogę Jezusa Chrystusa, - wymienia Owoce Ducha Świętego, który pomaga człowiekowi podążać drogą Jezusa Chrystusa,</p>
<p>9. Męka, śmierć i złożenie do grobu Pana Jezusa</p>	<p>Zwrócenie szczególnej uwagi na znaczenie zbawczej ofiary Jezusa Chrystusa. Uwrażliwienie na postawę z jaką Pan Jezus przyjmuje cierpienie. Zapoznanie z informacjami o Całunie Turyńskim i Chusta z Manoppello. Zachęcenie do łączenia doświadczanych ofiar i cierpienia z ofiarą krzyżową Pana Jezusa.</p>	<p><i>Rozwijanie poznania wiary..</i> Przedstawienie osoby i odkupieńczego charakteru dzieła Jezusa Chrystusa. Ukazanie wiary jako nadającej sens życiu człowieka (elementy eschatologii).</p>	<p>Brak zrozumienia mesjańskiej misji Pana Jezusa wśród współczesnych Mu ludzi (odkupieńcza ofiara Chrystusa, a polityczne przywództwo); posłuszne wypełnienie przez Pana Jezusa woli Boga Ojca – Boski planu zbawienia; Jezus oddaje życie za zbawienie każdego człowieka – świadectwo największej miłości; znaczenie Całunu Turyńskiego i Chusta z Manoppello.</p>	<p>- rozumie konieczność dokonania się zbawczej ofiary Pana Jezusa, - potrafi powiedzieć, w jaki sposób Pan Jezus cierpił duchowo i fizycznie, - wie czym jest Całun z Turynu i Chusta z Manoppello, - rozumie wielkość miłości Chrystusa do człowieka, - potrafi w modlitwie prosić o żywą wiarę,</p>
<p>10. Zstąpienie do piekieł i zmartwychwstanie Jezusa</p>	<p>Podsumowanie posiadanych informacji o tym, co Chrystus uczynił po złożeniu Jego ciała do grobu. Wyróżnienie najważniejszej chrześcijańskiej prawdy wiary. Przedstawienie znaczenia, jakie mają chrystofanie. Kształtowanie postawy wiary w Jezusa Chrystusa.</p>	<p><i>Rozwijanie poznania wiary..</i> Przedstawienie osoby i odkupieńczego charakteru dzieła Jezusa Chrystusa. Ukazanie wiary jako nadającej sens życiu człowieka (elementy eschatologii).</p>	<p>Złożenie ciała Pana Jezusa do grobu; zstąpienie Chrystusa do piekieł; właściwe rozumienie słowa <i>piekieł</i>; zmartwychwstanie najważniejszą prawdą naszej wiary; chrystofanie umocnieniem wiary konkretnych osób; uwielbione ciało zmartwychwstałego Pana Jezusa; wpływ jaki wywarły na życie Apostołów spotkania ze</p>	<p>- opowiada o wydarzeniach jakie nastąpiły bezpośrednio po śmierci Pana Jezusa, - potrafi swoimi słowami wyjaśnić, jak należy rozumieć zawarte w <i>Wyznaniu wiary</i> określenie: <i>zstąpił do piekieł</i>, - wymienia zmartwychwstanie Pana Jezusa jako najważniejszą prawdę wiary, - tłumaczy, dlaczego ciało Pana</p>

			zmartwychwstałym Chrystusem.	Jezusa po zmartwychwstaniu nazywamy ciałem uwielbionym, - wyjaśnia znaczenie chrystofanii i podaje przykłady,
11. Pan Jezus wstępuje do nieba i siedzi po prawicy Boga Ojca	Pogłębienie posiadanych informacji o zakończeniu ziemskiej działalności Pana Jezusa. Ukazanie możliwości doświadczenia nieba. Przedstawienie znaczenia zwrotu <i>siedzi po prawicy</i> . Zachęcenie uczniów do przyjęcia Jezusa jako Pana swojego życia.	<i>Rozwijanie poznania wiary.</i> Przedstawienie osoby i odkupieńczego charakteru dzieła Jezusa Chrystusa. Ukazanie wiary jako nadającej sens życiu człowieka (elementy eschatologii).	Spotkania Pana Jezusa z Apostołami po zmartwychwstaniu; dary zmartwychwstałego Chrystusa; znaczenie wniebowstąpienia Pana Jezusa; możliwość doświadczenia nieba; Boski majestat i władza Syna Bożego; Jezus Chrystus moim Panem; Modlitwa przyjęcia Jezusa jako Pana swojego życia.	- opowiada o wniebowstąpieniu Pana Jezusa, - wyjaśnia, co znaczy wniebowstąpienie Pana Jezusa dla człowieka, - tłumaczy swoimi słowami stwierdzenia: <i>niebo jest w nas, siedzi po prawicy</i> , - wymienia konsekwencje wyboru Jezusa jako Pana swojego życia,
12. Pan Jezus przyjdzie sądzić żywych i umarłych	Ukazanie Jezusa jako Pana wszechświata i ziemskiej historii. Wyjaśnienie znaczenia dla Kościoła czasów po wniebowstąpieniu Chrystusa. Pogłębienie informacji o sądzie szczegółowym i ostatecznym. Umocnienie uczniów na czas próby.	<i>Rozwijanie poznania wiary.</i> Przedstawienie osoby i odkupieńczego charakteru dzieła Jezusa Chrystusa. Ukazanie wiary jako nadającej sens życiu człowieka (elementy eschatologii).	Duchowe wypełnienie ziemskiej historii w Jezusie; kres wieków – początkiem odnowienia całego świata; powtórne przyjście Pana Jezusa; czas próby wiary Kościoła; sąd ostateczny i szczegółowy; znaczenie miłości okazywanej innym ludziom; nadzieja ludzi pokładana w Bożym miłosierdziu.	- potrafi wyjaśnić, dlaczego czasy, w których żyjemy, nazywamy kresem wieków, - wie czym jest próba, jakiej doświadcza wspólnota Kościoła, - podaje przykłady modlitw, w których prosimy o powtórne przyjście Pana Jezusa i zapanowanie Jego królestwa, - wyjaśnia, jaka jest różnica pomiędzy sądem szczegółowym a ostatecznym, - pokłada nadzieję w Bożym Miłosierdziu,
13. Duch Święty – Pan i Ożywiciel	Pogłębienie rozumienia prawd wiary o Duchu Świętym. Przedstawienie działania Ducha Świętego. Ukazanie owoców Ducha Świętego. Zachęcenie do codziennej modlitwy o dary Ducha Świętego.	<i>Rozwijanie poznania wiary.</i> Pogłębienie rozumienia natury Ducha Świętego - trzeciej Osoby Boskiej.	Duch Święty trzecią Osobą Boską – osobową Miłością, która łączy Ojca z Synem; działanie Ducha Świętego we wspólnocie Kościoła; indywidualne umocnienie Duchem Świętym – człowiek świętynią Ducha Świętego; działanie Ducha Świętego w czasie Mszy św.; Duch Święty	- potrafi powiedzieć, jakie jest działanie Ducha Świętego w życiu człowieka, - ukazuje Ducha Świętego jako dar miłości Boga Ojca i Syna Bożego, - podaje, jakie jest działanie Ducha Świętego w czasie Mszy św. - wyjaśnia, co oznacza określenie <i>Paraklet</i> ,

			Parakletem; Duch Święty sprawcą przemiany ludzkich serc; Modlitwa do Ducha Świętego.	- zna modlitwę do Ducha Świętego i rozumie, że należy ją codziennie odmawiać, aby życie człowieka było wypełnione Jego owocami,
14. Święty Kościół powszechny	Podsumowanie posiadanych informacji o Kościele. Ukazanie, na czym polega wyjątkowość wspólnoty Kościoła. Zwrócenie uwagi na konieczność wypełniania <i>misyjnego nakazu</i> Pana Jezusa. Zachęcenie do troski o jedność Kościoła.	<i>Wychowanie do życia wspólnotowego</i> Przedstawienie Kościoła jako wspólnoty Ludu Bożego i Ciała mistycznego Chrystusa. <i>Wprowadzenie do misji.</i> Ukazanie rzeczywistości misji <i>ad gentes</i> . Przygotowanie do podjęcia misji świadczenia o prawdach wiary i wartościach chrześcijańskich we własnym środowisku.	Kościół wspólnotą Boską i ludzką; sakramenty udzielane w Kościele źródłem Bożej łaski dzięki którym Chrystus uświęca grzeszników; spotkanie z Jezusem w drugim człowieku; życie we wspólnocie sposobem umocnienia wiary poszczególnych osób do niej należących; udzielanie pomocy we wspólnocie Kościoła (zakres lokalny, diecezjalny, misyjny); przyjęcie we wspólnocie Kościoła z miłością nawróconych grzeszników; Kościół to Lud Boży.	- przedstawia Kościół jako wspólnotę Boską i ludzką, - tłumaczy, na czym polega obecność Pana Jezusa we wspólnocie Kościoła, - potrafi wyjaśnić, dlaczego Pan Jezus zbawia indywidualnego człowieka we wspólnocie, - podaje <i>nakaz misyjny</i> Pana Jezusa oraz wyjaśnia, jak można go wypełniać - wskazuje Kościół jako wspólnotę pomagającą grzesznikowi w podjęciu trudu nawrócenia, - opisuje Kościół jako Lud Boży,
15. Świętych obcowanie	Przedstawienie Kościoła jako zjednoczenia świętych. Pogłębienie posiadanych wiadomości o <i>obcowaniu Świętych</i> . Ukazanie życiowej drogi nawrócenia świętych. Wskazanie uprzywilejowanej roli Maryi w gronie świętych. Kształtowanie pragnienia życia w świętości.	<i>Rozwijanie poznania wiary.</i> Ukazanie wiary jako nadającej sens życiu człowieka (elementy eschatologii). <i>Wychowanie do modlitwy</i> Pogłębienie przeżywania modlitwy jako wznoszenia duszy do Boga; <i>Formacja moralna</i> przekazanie prawideł i motywacji dokonywania samodzielnych wyborów moralnych; ukazanie sensu powołania do świętości.	Kościół zjednoczeniem Świętych; udział w Mistycznym Ciele Chrystusa; Kościół pielgrzymujący; Kościół cierpiący; Kościół Chwalebny; Świętych obcowanie; naśladowanie patronów; powszechne powołanie do świętości; droga nawrócenia św. Augustyna, św. Edyty Stein; sługi Bożego Mateusza Talbot; uprzywilejowane miejsce Maryi w gronie Świętych.	- wyjaśnia, co to jest Świętych obcowanie, - wymienia części Kościoła, które są Mistycznym Ciałem Chrystusa, - podaje przykłady świętych, którzy przeszli wyjątkową drogę nawrócenia, - wie, że dążenie do świętości jest głównym powołaniem każdego człowieka, - wyjaśnia, jakie miejsce w gronie Świętych zajmuje Maryja,
16. Grzechów odpuszczenie	Przedstawienie znaczenia zbawczej misji Pana Jezusa. Ukazanie znaczenia sakramentu chrztu świętego.	<i>Formacja moralna</i> Pogłębienie rozumienia podstawowych pojęć etycznych i zasad moralnych;	Pan Jezus – Syn Boży ma władzę odpuszczania grzechów; zbawienie człowieka – cel misji Pana Jezusa; Apostołowie	- przedstawia Jezusa jako Syna Bożego, który ma władzę odpuszczania ludzkich grzechów, - wyjaśnia odkupieńcze znaczenie

	<p>Pogłębienia posiadanych informacji o łasce odpuszczenia grzechów. Przedstawienie pozasakramentalnych form pokuty. Kształtowanie postawy nawrócenia.</p>	<p>przekazanie prawideł i motywacji dokonywania samodzielnych wyborów moralnych; ukazanie sensu powołania do świętości.</p>	<p>otrzymują od Chrystusa władzę odpuszczania grzechów; sakramenty drogą otrzymania odpuszczenia grzechów; znaczenie sakramentu pokuty i Eucharystii; pozasakramentalne formy pokuty; konieczność nieustannego nawracania się.</p>	<p>śmierci Pana Jezusa, - wymienia osoby, którym została przekazana władza odpuszczania grzechów, - zna zwyczajną i nadzwyczajną drogę odpuszczenia grzechów, - wymienia sakramenty, które dają łaskę odpuszczenia grzechów, - podaje przykłady pozasakramentalnych form pokuty,</p>
<p>17. Ciało zmartwychwstanie i żywot wieczny</p>	<p>Przedstawienie znaczenia wiary w obliczu doświadczenia ludzkiej śmierci. Podsumowanie posiadanych informacji o rzeczach ostatecznych człowieka. Uwrażliwienie na znaczenie daru wolności. Kształtowanie postawy miłości Boga.</p>	<p><i>Rozwijanie poznania wiary.</i> Ukazanie wiary jako nadającej sens życiu człowieka (elementy eschatologii). <i>Formacja moralna</i> Ukazanie sensu powołania do świętości.</p>	<p>Znaczenie wiary w obliczu doświadczenia ludzkiej śmierci; powołanie człowieka do życia; doświadczenie cierpienia duchowego i fizycznego w ziemskim życiu Pana Jezusa; rzeczy ostateczne człowieka; śmierć – rozdzielenie duszy od ciała; sąd szczegółowy; sąd ostateczny; ciała zmartwychwstanie; niebo; czyściec; piekło; wieczór szkołą umierania.</p>	<p>- potrafi wyjaśnić znaczenie nadziei, jaką daje w obliczu śmierci wiara - wie, że człowiek jest powołany do życia, a nie do śmierci, - podaje definicję śmierci, - potrafi powiedzieć, jak należy rozumieć zmartwychwstanie ciał, - wskazuje chrzest jako początek życia wiecznego - wyjaśnia, jak należy rozumieć stan nieba, czyścica i piekła,</p>
<p>II. Bronić prawd wiary</p>				
<p>18. Czy rozmowa o wierze ma sens?</p>	<p>Przedstawienie znaczenia troski o rozwój swojej wiary. Uwrażliwienie na potrzebę poznania drogi życiowego powołania. Ukazanie przeszkód uniemożliwiających dojście do prawdziwej wiary. Zachęcenie do codziennego dawania świadectwa życia wiarą w Pana Jezusa.</p>	<p><i>Wprowadzenie do misji.</i> Przygotowanie do podjęcia misji świadczenia o prawdach wiary i wartościach chrześcijańskich we własnym środowisku.</p>	<p>Rozwój wiary; rozpoznanie drogi życiowego powołania; rozwój relacji z Bogiem; rozmowa Jezusa z Samarytanką (wrogie nastawienie człowieka, odczuwanie potrzeby realnych dowodów działania Chrystusa, bezczynność i bierne trwanie w tym, jakim się jest); osobista odpowiedzialność ponoszona za dar wiary otrzymany w</p>	<p>- umacniając wiarę troszczy się o rozwój swojej relacji z Bogiem, - podejmuje wysiłek rozpoznania drogi swojego życiowego powołania, - wie z kim może rozmawiać o swojej wierze, - potrafi zinterpretować rozmowę Pana Jezusa z Samarytanką, - wie, że ponosi odpowiedzialność za rozwój swojej wiary,</p>

			sakramencie chrztu; dawanie świadectwa wiary swoim życiem.	- potrafi wytłumaczyć w jaki sposób daje się świadectwo wiary swoim słowem i czynem,
19. Troska o jedność – podziały w Kościele	Wskazanie na znaczenie, jakie ma w Kościele troska o jedność. Podanie informacji o podziałach, które na przestrzeni wieków dokonały się w Kościele. Przedstawienie najważniejszych informacji o Kościołach prawosławnych i protestanckich. Zachęcenie do modlitwy o dar ponownej jedności Kościoła.	<i>Wychowanie do życia wspólnotowego</i> Przedstawienie historii Kościoła jako pielgrzymki wspólnoty ludzi wierzących w Chrystusa; ukazanie blasków i cieni historii Kościoła w ramach czasowych kursu historii powszechnej; wyjaśnienie krzywdzących wspólnotę wierzących stereotypów; przygotowanie uczniów do dyskusji na temat przeszłości Kościoła. Ukazanie podstaw myśli ekumenicznej; wprowadzenie w rzeczywistość Kościoła partykularnego i powszechnego oraz wspólnoty parafialnej.	Powołanie przez Pana Jezusa do istnienia jednej wspólnoty Kościoła; działanie łaski Bożej w Kościele; pierwotna troska o jedność Kościoła; przyczyny podziału wspólnoty Kościoła; Kościół prawosławny; Marcin Luter; Kościoły protestanckie; prozelityzm; ruchy ekumeniczne; modlitwa o jedność Kościoła.	- potrafi opowiedzieć w jaki sposób pierwsi chrześcijanie troszczyli się o zachowanie jedności Kościoła, - wymienia wydarzenia, które doprowadziły w Kościele do trwałych podziałów, - wyjaśnia czym odróżnia się Kościół katolicki od Kościoła prawosławnego i protestanckiego, - wie czym są ruchy ekumeniczne w Kościele, - rozumie konieczność ciągłej modlitwy o ponowną jedność Kościoła,
20. Tradycja i Pismo Święte	Ukazanie Pisma Świętego i Tradycji, jako dwóch głównych dróg prowadzących do poznania Bożego objawienia. Podanie informacji wyjaśniających, czym jest Tradycja Kościoła. Wyjaśnienie, na czym polega sukcesja apostołska. Kształtowanie postawy podjęcia modlitewnej odpowiedzialności za duszpasterzy Kościoła.	<i>Rozwijanie poznania wiary</i> Wprowadzenie w podstawowe pojęcia nauki o Biblii, o języku i historii zbawienia. <i>Wychowanie do życia wspólnotowego</i> Ukazanie podstaw myśli ekumenicznej; wprowadzenie w rzeczywistość Kościoła partykularnego i powszechnego oraz wspólnoty parafialnej.	Drogi poznanie Bożego objawienia; działanie Duch Świętego w ustnym przekazie Tradycji; działanie Ducha Świętego w spisaniu ksiąg Nowego Testamentu; Urząd Nauczycielski Kościoła; podział tekstu Dekalogu; odczytywanie Starego Testamentu w świetle Nowego Testamentu; Jezus – widzialny obraz Boga; sukcesja apostołska; kolejni biskupi Diecezji Opolskiej.	- potrafi wyjaśnić czym jest Tradycja i Pismo Święte, - wymienia Tradycję i Pismo Święte jako drogi poznania Bożego objawienia, - wie, że Tradycja chronologicznie uprzedzała powstanie Pisma Świętego Nowego Testamentu, - wyjaśnia pojęcie <i>sukcesji apostołskiej</i> , - podaje podział Dekalogu na przykazania jako przykład interpretacji słowa Bożego poprzez Nauczycielski Urząd Kościoła,

				- wie, że w Panu Jezusie Bóg dał człowiekowi widzialny obraz tego, Kim jest,
21. Prymat papieża	Pogłębienie posiadanych informacji o prymacie papieża. Wyjaśnienie w jaki sposób jest prowadzony Kościół. Porównanie stopni udzielanych święceń ze stopniami sprawowanej w Kościele władzy. Podanie informacji o dogmacie o nieomyślności papieża. Kształtowanie postawy podjęcia modlitewnej odpowiedzialności za papieża.	<i>Wychowanie do życia wspólnotowego</i> Przedstawienie historii Kościoła jako pielgrzymki wspólnoty ludzi wierzących w Chrystusa; ukazanie blasków i cieni historii Kościoła w ramach czasowych kursu historii powszechnej; wyjaśnienie krzywdzących wspólnotę wierzących stereotypów; przygotowanie uczniów do dyskusji na temat przeszłości Kościoła.	Piotr pierwszym wśród Apostołów; hierarchiczne prowadzenie Kościoła; papież – pierwszy wśród wszystkich biskupów; zasada kolegialności; stopnie udzielanych święceń; stopnie sprawowanej władzy; zadania papieża; dogmat o nieomyślności papieża; sprawowanie prymatu.	- potrafi wyjaśnić pojęcie prymatu, - interpretuje tekst Pisma Świętego opisujący przybycie apostołów Piotra i Jana do pustego grobu, - wie, że prowadzenie wspólnoty Kościoła w sposób hierarchiczny było wolą Pana Jezusa, - wymienia udzielane w Kościele stopnie święceń i władzy sprawowanej w Kościele, - potrafi wyjaśnić, kim w Kościele jest papież, - wie, czym jest dogmat o nieomyślności papieża,
22. Wczoraj i dziś Kościoła	Przedstawienie głównych filarów działalności Kościoła. Ukazanie, jakie znaczenie ma historia w życiu Kościoła. Podanie informacji o <i>Dniu Przebaczenia</i> . Kształtowanie postawy osobistej odpowiedzialności za tworzoną historię Kościoła.	<i>Wychowanie do życia wspólnotowego</i> Przedstawienie historii Kościoła jako pielgrzymki wspólnoty ludzi wierzących w Chrystusa; ukazanie blasków i cieni historii Kościoła w ramach czasowych kursu historii powszechnej; wyjaśnienie krzywdzących wspólnotę wierzących stereotypów; przygotowanie uczniów do dyskusji na temat przeszłości Kościoła.	Filary działalności Kościoła (<i>liturgia, diakonia, martyria</i>); budowanie koinonii – chrześcijańskiej wspólnoty; nakaz misyjny Pana Jezusa; działalność misyjna Kościoła na przestrzeni wieków; dzieło ewangelizacji i katechizacji w historii Kościoła; uwarunkowania historyczne wpływające na zmianę pojmowania świata; znaczenie <i>Dnia Przebaczenia</i> ; odnowa życia wspólnoty Kościoła; tworzenie historii Kościoła; znaczenie historii.	- podaje główne filary działalności Kościoła, - wie, że Kościół prowadzi działalność misyjną poprzez dzieło ewangelizacji i katechezę, - wie, jaki wpływ na działalność Kościoła wywierały uwarunkowania społeczne, kulturowe i historyczne, - potrafi wyjaśnić znaczenie <i>Dnia Przebaczenia</i> , - rozumie, że swoim postępowaniem tworzy historię Kościoła,
23. Kim jest człowiek w świetle pierwszych kart Biblii?	Usystematyzowanie posiadanych informacji o pochodzeniu człowieka. Przedstawienie znaczenia pierwszych rozdziałów Księgi	<i>Rozwijanie poznania wiary</i> Wprowadzenie w podstawowe pojęcia nauki o Biblii, o języku i historii zbawienia. <i>Wychowanie do modlitwy</i>	Pojawiające się wątpliwości związane ze stworzeniem człowieka; znaczenie właściwej interpretacji tekstu biblijnego; prawdy wynikające z biblijnych	- potrafi zinterpretować biblijne opisy stworzenia człowieka, - wymienia prawdy wynikające z biblijnych opisów stworzenia człowieka,

	Rodzaju. Podsumowanie posiadanych informacji o tym, kim jest człowiek. Zachęcenie do codziennej lektury Pisma Świętego.	Pogłębienie przeżywania modlitwy jako wznoszenia duszy do Boga; wprowadzenie w prywatną lekturę Pisma Świętego jako dialogu z Bogiem;. <i>Wprowadzenie do misji</i> Przygotowanie do podjęcia misji świadczenia o prawdach wiary i wartościach chrześcijańskich we własnym środowisku.	opisów stworzenia człowieka; stworzenie człowieka dożycia w relacji miłości z innymi ludźmi; znaczenie indywidualnej lektury Pisma Świętego; <i>lectio divina</i> sposobem pogłębiania osobistej relacji miłości Boga; etapy <i>lectio divina (lectio, meditatio, oratio i contemplatio)</i> .	- podaje, że stworzenie człowieka na obraz Boga, który jest jeden w Trójcy Świętej, polega na powołaniu człowieka do życia w relacji miłości z innymi ludźmi, - rozumie, jak ważne dla rozwoju wiary jest systematyczne czytanie Pisma Świętego - wie czym jest <i>lectio divina</i> ,
24. Człowiek wśród innych stworzeń	Przedstawienie roli, jaką człowiek może spełniać na ziemi. Ukazanie różnicy jaka istnieje pomiędzy ewolucją ludzkiego ciała, a pochodzeniem człowieka. Pogłębienie rozumienia daru wolności w odniesieniu do powierzonego ludziom przez Boga zadania panowania nad światem. Kształtowanie postawy odpowiedzialności za otaczający nas świat.	<i>Rozwijanie poznania wiary</i> Pogłębienie podstawowych prawd wiary chrześcijańskiej. Ukazanie wiary jako nadającej sens życiu człowieka (elementy eschatologii). Wprowadzenie w podstawowe pojęcia nauki o Biblii, o języku i historii zbawienia.	Sposoby działania człowieka w świecie; ewolucja ludzkiego ciała; biblijne opisy stworzenia człowieka; stworzenie człowieka na Boży obraz i podobieństwo; wyjątkowość ludzkiej duszy; różnica istniejąca pomiędzy relacjami, jakie człowiek może zbudować z innymi ludźmi, a kontaktem ze zwierzętami; dobre i złe wykorzystanie daru wolności; współpraca człowieka z Bogiem.	- wyjaśnia w jaki sposób człowiek różni się od innych stworzeń, - potrafi powiedzieć na czym polega różnica pomiędzy ewolucją ludzkiego ciała a pochodzeniem człowieka, - wie, jaką rolę spełniają zwierzęta w ludzkim życiu, - tłumaczy, w jaki sposób Bóg zaprosił człowieka do współpracy ze sobą poprzez otaczanie opieką całego stworzonego świata,
25. Cierpienie w życiu człowieka	Ukazanie cierpienia jako tajemnicy, której człowiek doświadcza w swoim życiu. Przedstawienie roli krzyża, jaka dokonała się w życiu Pana Jezusa. Wskazanie w jaki sposób można postąpić w sytuacji, gdy doświadcza się cierpienia szczególnie polegającego na doświadczeniu krzywdy wyrządzonej przez innych ludzi. Zapoznanie z <i>Modlitwą przebaczenia</i> . Zachęcenie do odpowiadania	<i>Rozwijanie poznania wiary</i> Przedstawienie osoby i odkupieńczego charakteru dzieła Jezusa Chrystusa. <i>Formacja moralna</i> Ukazanie, czym jest prawdziwa miłość i przygotowanie do właściwego przeżywania miłości; wdrożenie do przestrzegania przykazania miłości w zakresie indywidualnym i społecznym; przekazanie prawideł i motywacji dokonywania samodzielnych wyborów moralnych;	Rodzaje cierpienia, jakich człowiek doświadcza w życiu; przyjęcie cierpienia przez Pana Jezusa; <i>Dla kogo?</i> możemy przyjąć doświadczone cierpienia; doświadczenie bliskości Pana Jezusa w doświadczanym cierpieniu; przyjęcie pomocy w przeżywanym cierpieniu; skutki krzywdy wyrządzonej przez ludzi; <i>Modlitwa przebaczenia</i> ; dar życia miłością w doświadczanym cierpieniu.	- rozumie, że cierpienie jest rodzajem tajemnicy, której doświadczamy w czasie ziemskiego życia, - wie, że Pan Jezus, który cierpiał na krzyżu, daje ludziom przykład, jak przyjąć cierpienie i jest obecny w cierpieniach, jakie przeżywa każdy człowiek, - potrafi powiedzieć, jakie postawy może człowiek przyjąć w obliczu cierpienia i co się z tym wiąże, - zna <i>Modlitwę przebaczenia</i> , - potrafi wyjaśnić kiedy i w jaki

	miłością na doświadczane krzywdy.	ukazanie sensu powołania do świętości.		sposób doświadczane cierpienie może człowieka ubogacić,
26. Co daje człowiekowi religijne życie?	<p>Ukazanie istoty prawdziwego życia religijnego.</p> <p>Przedstawienie wymiarów życia religijnego.</p> <p>Przeanalizowanie praktyk życia ludzi wierzących, którzy są katolikami.</p> <p>Zapoznanie ze skutkami życia religijnego.</p> <p>Zachęcenie do życia zgodnie z zasadami wiary katolickiej.</p>	<p><i>Rozwijanie poznania wiary</i></p> <p>Ukazanie wiary jako nadającej sens życiu człowieka (elementy eschatologii).</p> <p><i>Wychowanie do życia wspólnotowego</i></p> <p>Przedstawienie Kościoła jako wspólnoty Ludu Bożego i Ciała mistycznego Chrystusa.</p>	Zasady religijnego życia; znaczenie życia w jedności z Bogiem; przeżycie każdego dnia jako „tu i teraz” dla Jezusa; życie religijne, a cierpienia i niepowodzenia; znaczenie prawdziwej miłości; życie religijne jako obrona przed pokusami szatana.	<ul style="list-style-type: none"> - potrafi odpowiedzieć na pytanie, co daje człowiekowi religijne życie, - wyjaśnia, na czym polega różnica pomiędzy człowiekiem wierzącym i praktykującym, a niepraktykującym, - potrafi powiedzieć, jak postępują ludzie wierzący, - rozumie, na czym polega życie dla Jezusa, - wie, w jaki sposób życie religijne chroni człowieka przed pokusami szatana,
27. Żywa wiara a tradycyjna pobożność	<p>Przedstawienie różnicy pomiędzy żywą wiarą a tradycyjną pobożnością.</p> <p>Ukazanie wątpliwości związanych z życiem wiarą.</p> <p>Zwrócenie uwagi na niebezpieczeństwo popełnienia grzechu świętokradztwa przez człowieka, dla którego wiara jest jedynie tradycją.</p> <p>Zachęcenie do prowadzenia sakramentalnego życia.</p>	<p><i>Rozwijanie poznania wiary</i></p> <p>Pogłębienie podstawowych prawd wiary chrześcijańskiej.</p> <p><i>Wychowanie liturgiczne</i></p> <p>Pogłębienie podstawowej wiedzy o liturgii.</p> <p>Wychowanie do przeżywania okresów roku liturgicznego.</p>	Zaangażowanie duszy i ciała w dokonywane czynności religijne; świętokradcze przystępowanie do Komunii świętej; doświadczane wątpliwości i kryzysy wiary; obchodzenie tajemnice wiary chrześcijańskiej we współczesnym świecie; świadome przeżycie własnego nawrócenia.	<ul style="list-style-type: none"> - potrafi wyjaśnić, w jaki sposób wykonuje czynności religijne osoba żyjąca wiarą, - wie, kiedy przystępowanie do Komunii jest świętokradztwem, - rozumie, że odpowiednio doświadczane wątpliwości religijne mogą być podążaniem w kierunku tajemnic wiary, - wyjaśnia komercyjne znaczenie świąt religijnych dla współczesnego świata, - wie, czym jest świadome nawrócenie i chce go doświadczyć,
28. Boża radość a ludzki	Przedstawienie różnicy pomiędzy	<i>Rozwijanie poznania wiary</i>	Różnica pomiędzy wesołością, a	- wyjaśnia na czym polega różnica

<p>smutek</p>	<p>zewnątrzną wesołością, a wewnętrzną radością. Ukazanie znaczenia radości w życiu chrześcijanina. Wyjaśnienie znaczenia doświadczanego smutku. Kształtowanie postawy radości.</p>	<p>Przedstawienie osoby i odkupieńczego charakteru dzieła Jezusa Chrystusa. <i>Formacja moralna</i> Ukazanie życia moralnego przez analizę <i>Dekalogu</i> i <i>Błogostawieństw</i>; ukazanie sensu powołania do świętości.</p>	<p>radością; radość wewnętrzną pogodą ducha; fragmenty Pisma Świętego wzywające do życia radością; doświadczenie smutku; sytuację, w których Pan Jezus zapałką; poznanie grzechu oddalającego od Boga przyczyną ludzkiego smutku; konsumpcyjny hedonizm świata.</p>	<p>między wesołością, a radością, - zna wzywające do życia radością fragmenty Pisma Świętego, - wie, w jakich sytuacjach Pan Jezus zapałką, - potrafi wytłumaczyć, dlaczego grzech jest przyczyną chrześcijańskiego smutku, - wyjaśnia różnicę pomiędzy chrześcijańską radością, a konsumpcyjnym hedonizmem świata,</p>
<p>29. Zadania kobiet w Kościele</p>	<p>Ukazanie zadań kobiet w Kościele. Przedstawienie, w jaki sposób Pan Jezus odnosił się do kobiet. Przypomnienie wiadomości mówiących o takiej samej godności każdej osoby ludzkiej. Zwrócenie uwagi na rolę, jaką kobiety odegrały w historii Kościoła. Kształtowanie postawy szacunku wobec kobiet działających dla dobra Kościoła.</p>	<p><i>Formacja moralna</i> Ukazanie sensu powołania do świętości. <i>Wychowanie do życia wspólnotowego</i> Przedstawienie historii Kościoła jako pielgrzymki wspólnoty ludzi wierzących w Chrystusa; ukazanie blasków i cieni historii Kościoła w ramach czasowych kursu historii powszechnej; wyjaśnienie krzywdzących wspólnotę wierzących stereotypów; przygotowanie uczniów do dyskusji na temat przeszłości Kościoła.</p>	<p>Zadania mężczyzn i kobiet w Kościele; postać kobiety w nauczaniu papieży: św. Jana Pawła II, Benedykta XVI i Franciszka; sposób traktowania kobiet przez Pana Jezusa; nauczanie Kościoła o takiej samej godności każdego człowieka; dokonania kobiet w historii Kościoła; doktorzy Kościoła: św. Katarzyna ze Sieny, św. Teresa od Jezusa, św. Teresa od Dzieciątka Jezus, św. Hildegarda z Bingen.</p>	<p>- wie, w jaki sposób Pan Jezus odnosił się do kobiet, - zna zadania, jakie mają kobiety do wypełnienia w Kościele, - potrafi własnymi słowami wyjaśnić nauczanie o takiej samej godności każdej osoby ludzkiej, - wymienia kobiety, które w szczególny sposób przyczyniły się dla dobra Kościoła,</p>
<p>30. Obraz Kościoła w Ewangelii i mass mediach</p>	<p>Zwrócenie uwagi na rolę, jaką pełnią mass media we współczesnym świecie i sposób przedstawiania w nich Kościoła. Przeanalizowanie znaczenia Kościoła, jako Ludu Bożego. Ukazanie wartości wspólnoty Kościoła. Zachęcenie do modlitwy za</p>	<p><i>Wychowanie do życia wspólnotowego</i> Przedstawienie historii Kościoła jako pielgrzymki wspólnoty ludzi wierzących w Chrystusa; ukazanie blasków i cieni historii Kościoła w ramach czasowych kursu historii powszechnej; wyjaśnienie krzywdzących</p>	<p>Obraz wspólnoty Kościoła w mass mediach; Chrystus niewidzialną Głową Kościoła; działanie Ducha Świętego we wspólnocie Kościoła tworzonej przez grzesznych ludzi; Kościół Ludem Bożym: prawdziwość nauki głoszonej przez Kościół, znajomość ludzkiej natury, otwartość na grzeszników,</p>	<p>- wie jakie jest znaczenie obrazu wspólnoty Kościoła ukazywanego w mass mediach, - potrafi przedstawić Kościół jako Lud Boży, którego niewidzialną Głową jest Jezus Chrystus, - przedstawia pozytywne cechy wspólnoty Kościoła, - dąży w Kościele do życia prawdą,</p>

	wspólnotę kościoła. Kształtowanie postawy radości mającej swoje źródło w przynależności do Kościoła.	wspólnotę wierzących stereotypów; przygotowanie uczniów do dyskusji na temat przeszłości Kościoła. <i>Wprowadzenie do misji</i> Ukazywanie nowości chrześcijaństwa i przestrzeganie przed działalnością sekt.	odwaga w działaniu na rzecz najbliższych ludzi, prowadzenie do spotkania z Bogiem, autentyczność; „MY” Kościoła.	- identyfikuje się ze wspólnotą Kościoła.
31. Dzieło Nowej Ewangelizacji	<p>Przedstawienie dzieła Nowej Ewangelizacji.</p> <p>Ukazanie znaczenia ewangelizacji w codziennym życiu.</p> <p>Zwrócenie uwagi na różne sposoby głoszenia Chrystusa innym ludziom we współczesnym świecie.</p> <p>Przypomnienie o konieczności autentycznego życia Bogiem jako podstawy dawania świadectwa Bożej miłości we współczesnym świecie.</p> <p>Zachęcenie do dawania świadectwa wiary swoim codziennym życiem.</p>	<p><i>Wychowanie liturgiczne</i></p> <p>Znajdowanie przekonującej motywacji uczestnictwa w życiu sakramentalnym.</p> <p><i>Wprowadzenie do misji</i></p> <p>Przygotowanie do podjęcia misji świadczenia o prawdach wiary i wartościach chrześcijańskich we własnym środowisku.</p>	Nakaz misyjny Chrystusa; dzieło Nowej Ewangelizacji – głoszenie Dobrej Nowiny o zbawieniu w Jezusie Chrystusie w miejscu, w którym się żyje; trudności i opory napotykanie w głoszeniu Chrystusa innym ludziom; oddanie swojego życia Chrystusowi; dzielenie się z bliźnimi swoim życiem w Komunii z Bogiem i relacją łączącą z Bogiem; budowanie środowiska wiary.	<ul style="list-style-type: none"> - wie czym jest dzieło Nowej Ewangelizacji, - potrafi swoimi słowami wyjaśnić nakaz misyjny Chrystusa, - rozumie na czym polega ewangelizowanie poprzez dawanie świadectwa życia Bogiem w codziennym życiu, - troszczy się o umacnianie swojej własnej wiary i budowanie relacji łączącej go z Bogiem,
32. Zbawienie – ostateczny cel ludzkiego życia	<p>Przypomnienie informacji, w jaki sposób Bóg wkracza w historię świata, aby dokonać dzieła zbawienia człowieka.</p> <p>Przedstawienie znaczenia wspólnoty Kościoła w dziele zbawienia wszystkich ludzi.</p> <p>Zapoznanie z nauczaniem Kościoła o zbawieniu.</p> <p>Ukazanie Jezusa Chrystusa jako jedynego Zbawiciela.</p> <p>Zachęcenie do modlitwy o przyjęcie łaski zbawienia przez</p>	<p><i>Rozwijanie poznania wiary</i></p> <p>Pogłębienie podstawowych prawd wiary chrześcijańskiej.</p> <p>Ukazanie wiary jako nadającej sens życiu człowieka (elementy eschatologii).</p> <p>Przedstawienie osoby i odkupieńczego charakteru dzieła Jezusa Chrystusa.</p>	Grzech pierworodny; zbawienie ludzi – pojednanie ich na nowo z Bogiem; znaczenie ofiary Jezusa Chrystusa – jedynego Zbawiciela, który na krzyżu oddaje życie za zbawienie każdego człowieka; znaczenie Kościoła w zbawieniu ludzi; nauczanie zawarte w <i>Konstytucji Dogmatycznej o Kościele</i> ; przynależność różnych osób do Ludu Bożego; przyjęcie łaski zbawienia; uwolnienie w Chrystusie od grzechu.	<ul style="list-style-type: none"> - potrafi przedstawić Jezusa Chrystusa jako jedynego Zbawiciela, - wyjaśnia, na czym polegała konieczność dokonania zbawienia człowieka przez Boga, - wie, jakie jest Kościoła w dziele zbawienia ludzi, - zna kręgi przynależności do Kościoła przedstawione w <i>Konstytucji Dogmatycznej o Kościele</i>, - rozumie, czym jest przyjęcie łaski

	wszystkich ludzi.			zbawienia,
33. Piekło. Czy Bóg potępia człowieka?	Przypomnienie wiadomości o Bożej sprawiedliwości, Bożej karze i nagrodzie oraz o Bożym miłosierdziu. Przypomnienie, na czym polega istota piekła. Kształtowanie postawy ciągłego nawracania się.	<i>Rozwijanie poznania wiary</i> Pogłębienie podstawowych prawd wiary chrześcijańskiej. Ukazanie wiary jako nadającej sens życiu człowieka (elementy eschatologii). Przedstawienie osoby i odkupieńczego charakteru dzieła Jezusa Chrystusa. <i>Wychowanie do życia wspólnotowego</i> Przestawienie Kościoła jako wspólnoty Ludu Bożego i Ciała mistycznego Chrystusa.	Boża sprawiedliwość i Boże miłosierdzie; Boża kara i nagroda; ponoszenie skutków popełnianego przez człowieka dobra i zła; świadome odrzucenie Bożej miłości i jej konsekwencje; czas dany przez Boga na nawrócenie; <i>Przypowieść o chwaście; Przypowieść o bogaczu i ubogim łazarzu</i> ; piekło – konsekwencja ludzkiej wolności; grzech bluźnierstwa przeciw Duchowi Świętemu; życie w grzechu ciężkim.	- potrafi swoimi słowami powiedzieć, czym jest Boża sprawiedliwość i Boże miłosierdzie, - ukazuje konsekwencje popełnianego zła i dobra jako doświadczanie kary i nagrody, - wyjaśnia, czym jest piekło, - omawia <i>Przypowieść o chwaście i Przypowieść o bogaczu i ubogim łazarzu</i> , - rozumie znaczenie ciągłego nawracania się,
III. Życ według prawd wiary				
34. Życiowe powołanie człowieka	Przedstawienie na czym polega podjęcie odpowiedzialności za swoje życie. Przypomnienie o konieczności rozwijania posiadanych talentów, które są Bożymi darami. Ukazanie różnych aspektów powołania. Kształtowanie postawy podjęcia odpowiedzialności za swoje życie.	<i>Formacja moralna</i> Przekazanie prawideł i motywacji dokonywania samodzielnych wyborów moralnych; ukazanie sensu powołania do świętości. <i>Wychowanie do modlitwy</i> Pogłębienie przeżywania modlitwy jako wznoszenia duszy do Boga;	Podjęcie przez młodego człowieka odpowiedzialności za swoje życie; <i>Przypowieść o talentach</i> ; różnica pomiędzy życiem w świecie wirtualnym, a realnym; powołanie człowieka do świętości; dokonanie wyboru kolejnej szkoły, drogi życiowego powołania; warunki podjęcia odpowiedzialnej decyzji.	- wie czym jest powołanie, - zna swoje talenty i wie, w jaki sposób może je rozwijać, - rozumie na czym polega różnica pomiędzy prowadzeniem życia wirtualnego, a realnego, - potrafi powiedzieć jakim powołaniem Bóg obdarza ludzi, - wie, jakie decyzje będzie musiał w przyszłości podjąć, - zna warunki podjęcia odpowiedzialnej decyzji,
35. Maryja wzorem dla kobiet	Omówienie starotestamentalnego <i>Poematu o dzielnej niewieście</i> . Ukazanie Maryi jako wyjątkowego wzoru dla dziewcząt i kobiet. Wyjaśnienie słów Maryi, jakie są zapisane w Ewangeliach. Przybliżenie wyjątkowości relacji	<i>Formacja moralna</i> Przekazanie prawideł i motywacji dokonywania samodzielnych wyborów moralnych; ukazanie sensu powołania do świętości. <i>Wychowanie do modlitwy</i>	Korzystanie z doświadczenia życiowego innych ludzi; <i>Poemat o dzielnej niewieście</i> ; relacja łącząca Maryję z Panem Bogiem; znaczenie zachowanych słów Maryi; <i>Magnificat</i> .	- wie dlaczego warto korzystać z doświadczenia życiowego innych ludzi, - potrafi swoimi słowami wyjaśnić, jakie jest znaczenie <i>Poematu o dzielnej niewieście</i> , - wyjaśnia, jaka relacja łączyła

	jaka łączyła Maryję z Panem Bogiem. Kształtowanie pragnienie naśladowania Maryi.	Pogłębienie przeżywania modlitwy jako wznoszenia duszy do Boga.		Maryję z Panem Bogiem, - zna znaczenie zachowanych słów Maryi, - pragnie naśladować Maryję w swoim życiu,
36. Święty Józef wzorem dla mężczyzn	Przedstawienie biblijnych postaci, które przeżyły wewnętrzną przemianę i starały się żyć zgodnie z Bożą wolą. Przypomnienie informacji o św. Józefie – opiekunie Pana Jezusa. Ukazanie znaczenia decyzji, jakie podjął św. Józef i jego otwartości na Bożą wolę. Kształtowanie pragnienie naśladowania św. Józefa.	<i>Formacja moralna</i> Przekazanie prawideł i motywacji dokonywania samodzielnych wyborów moralnych; ukazanie sensu powołania do świętości. <i>Wychowanie do modlitwy</i> Pogłębienie przeżywania modlitwy jako wznoszenia duszy do Boga;.	Odpowiedź człowieka na Boże wezwanie; wewnętrzna przemiana biblijnych postaci; żywot św. Józefa; decyzje podjęte przez św. Józefa w odpowiedzi na usłyszany głos Boga.	- zna przykłady biblijnych postaci, które przeszły wewnętrzną przemianę, - potrafi powiedzieć, jakie decyzje podjął św. Józef wypełniając Bożą wolę, - wie, na czym polega zawierzenie swojego życia Panu Bogu, - pragnie naśladować w swoim życiu św. Józefa,
37. Znaczenie życia w czystości	Przypomnienie wezwania Pana Jezusa do życia w czystości. Ukazanie, w jaki sposób wyraża się życie w czystości w zależności od podjętej drogi powołania i etapu życia. Przedstawienie znaczenia życia w czystości w przygotowaniu się do przyjęcia sakramentu małżeństwa, w którym małżonkowie stają się wzajemnie dla siebie darem. Podanie podstawowych informacji o Ruchu Czystych Serc. Kształtowanie pragnienia życia w czystości.	<i>Formacja moralna</i> Pogłębienie rozumienia podstawowych pojęć etycznych i zasad moralnych; ukazanie, czym jest prawdziwa miłość i przygotowanie do właściwego przeżywania miłości; wdrożenie do przestrzegania przykazania miłości w zakresie indywidualnym i społecznym; przekazanie prawideł i motywacji dokonywania samodzielnych wyborów moralnych; ukazanie sensu powołania do świętości.	Wezwanie Pana Jezusa do zachowania czystego serca (Mt 5, 8); cnota czystości; troska o życie w czystości; współmałżonkowie wzajemnym darem dla siebie w sakramencie małżeństwa; grzechy sprzeciwiające się życiu w czystości; życie w czystości współmałżonków i osób samotnych; wartość życia w czystości; Ruch Czystych Serc;	- potrafi swoimi własnymi słowami opowiedzieć o znaczeniu i wartości życia w czystości, - zna błogosławieństwo, w którym Pan Jezus wzywa ludzi do życia w czystości, - wie w jaki sposób można żyć w czystości w czasie swojego całego życia, - zna grzechy przeciwstawne cnotcie czystości, - troszczy się o zachowanie czystości w swoim własnym życiu,
38. Poznanie drugiego człowieka i pokochanie go	Przypomnienie prawdy o obecności Pana Jezusa we wspólnocie osób zebranych w Jego imię (Mt 18, 20). Przedstawienie znaczenia walorów zewnętrznych i wartości	<i>Formacja moralna</i> Pogłębienie rozumienia podstawowych pojęć etycznych i zasad moralnych; ukazanie, czym jest prawdziwa miłość i przygotowanie do	Przemijalność cielesności człowieka; poznanie prawdziwej wartości wewnętrznej człowieka; kierunek zmian zachodzących w życiu człowieka; zakochanie, a doświadczenie prawdziwej	- wie w jaki sposób można poznać drugiego człowieka, - ma świadomość nietrwałości ludzkiego wyglądu zewnętrznego, - potrafi powiedzieć, co tworzy wewnętrzną wartość człowieka,

	<p>wewnętrznych drugiego człowieka.</p> <p>Ukazanie różnych sposobów poznania wnętrza drugiego człowieka i jego prawdziwej osobowości.</p> <p>Przedstawienie w jaki sposób wpływa stopień poznania drugiego człowieka na rozwój międzyludzkiej znajomości, koleżeństwa, przyjaźni.</p> <p>Przypomnienie, czym różni się zakochanie od miłości, której źródłem jest Bóg.</p> <p>Kształtowanie pragnienia poznania drugiego człowieka.</p>	<p>właściwego przeżywania miłości; wdrożenie do przestrzegania przykazania miłości w zakresie indywidualnym i społecznym; przekazanie prawideł i motywacji dokonywania samodzielnych wyborów moralnych; ukazanie sensu powołania do świętości.</p> <p><i>Wychowanie do modlitwy</i></p> <p>Pogłębienie przeżywania modlitwy jako wznoszenia duszy do Boga;</p>	<p>miłości; Bóg źródłem miłości; modlitwa o łaskę poznania drugiego człowieka i jego prawdziwych intencji; działanie Pana Jezusa we wspólnocie zebranej w jego imię.</p>	<p>- wie, że kierunek zmian zachodzących w danym człowieku ma wpływ na tworzone przez niego relacje osobowe,</p> <p>- potrafi swoimi słowami powiedzieć, czym różni się zakochanie od prawdziwej miłości,</p> <p>- wie, że jedynym źródłem miłości jest Bóg,</p> <p>- potrafi w modlitwie prosić Boga o łaskę poznania drugiego człowieka,</p>
<p>39. Czym naprawdę jest małżeństwo?</p>	<p>Przeanalizowanie współczesnego obrazu „małżeństwa”.</p> <p>Przedstawienie sakramentu małżeństwa jako fundamentu szczęśliwej rodziny oraz konieczności odpowiedniego przygotowania się przed jego zawarciem.</p> <p>Ukazanie działania Chrystusa w sakramencie małżeństwa.</p> <p>Kształtowanie wdzięczności za dar sakramentu małżeństwa.</p>	<p><i>Wychowanie liturgiczne</i></p> <p>Przedstawienie sakramentów jako znaków zbawczego działania Boga w Kościele;</p> <p>znajdowanie przekonującej motywacji uczestnictwa w życiu sakramentalnym.</p> <p><i>Formacja moralna</i></p> <p>Pogłębienie rozumienia podstawowych pojęć etycznych i zasad moralnych;</p> <p>ukazanie, czym jest prawdziwa miłość i przygotowanie do właściwego przeżywania miłości; wdrożenie do przestrzegania przykazania miłości w zakresie indywidualnym i społecznym; przekazanie prawideł i motywacji dokonywania samodzielnych wyborów moralnych; ukazanie sensu powołania do świętości.</p>	<p>Małżeństwo planem Stworzyciela; nierozzerwalność sakramentu małżeństwa; znaczenie sakramentu małżeństwa dla rodziny; cele sakramentu małżeństwa; krzyż symbolem sakramentu małżeństwa; obecność Chrystusa w małżeństwie; wpływ wspólnej modlitwy i życia zgodnego z naturą na trwałość małżeństwa.</p>	<p>- wie, jaki był zamysł Stwórcy wobec małżeństwa,</p> <p>- potrafi wyjaśnić, na czym polega nierozzerwalność sakramentu małżeństwa,</p> <p>- rozumie, że dzięki sakramentowi małżeństwa Chrystusa umacnia rodzinę,</p> <p>- wyjaśnia dlaczego krzyż jest symbolem sakramentu małżeństwa,</p> <p>- wie jaki wpływ na trwałość małżeństwa ma wspólna modlitwa małżonków,</p>

<p>40. Powołanie do małżeństwa i związane z tym trudności</p>	<p>Uwrażliwienie na konieczność dokonania odpowiedniego wyboru przyszłej żony i męża. Przedstawienie obowiązków narzeczonych.</p> <p>Ukazanie znaczenie przysięgi małżeńskiej oraz wiernego wytrwania w niej.</p> <p>Przedstawienie przebiegu liturgii sakramentu małżeństwa.</p> <p>Kształtowanie postawy odpowiedzialności za świadome przygotowanie się do sakramentu małżeństwa.</p> <p>Zachęcenie do modlitwy o dobrą żonę i dobrego męża.</p>	<p><i>Wychowanie liturgiczne</i> Przedstawienie sakramentów jako znaków zbawczego działania Boga w Kościele; znajdowanie przekonującej motywacji uczestnictwa w życiu sakramentalnym.</p> <p><i>Formacja moralna</i> Pogłębienie rozumienia podstawowych pojęć etycznych i zasad moralnych; ukazanie, czym jest prawdziwa miłość i przygotowanie do właściwego przeżywania miłości; wdrożenie do przestrzegania przykazania miłości w zakresie indywidualnym i społecznym; przekazanie prawideł i motywacji dokonywania samodzielnych wyborów moralnych; ukazanie sensu powołania do świętości.</p>	<p>Modlitwa o dobrą żonę i dobrego męża; wybór współmałżonka jedną z najważniejszych decyzji życiowych; szafarze sakramentu małżeństwa; przebieg liturgii sakramentu małżeństwa; ważne zawarcie sakramentu małżeństwa; przysięga małżeńska; znaczenie obrączek; wiernie wytrwanie w składanej przysiędze małżeńskiej; nierozzerwalność sakramentu małżeństwa.</p>	<p>- rozumie znaczenie, jakie ma wybór współmałżonka na całe przyszłe życie, - wie, kto i w jaki sposób udziela sakramentu małżeństwa, - potrafi swoimi słowami wyjaśnić treść przysięgi małżeńskiej, - wyjaśnia czym jest małżeńska obrączka, - tłumaczy, jakie jest działanie łaski sakramentu małżeństwa w codziennym życiu współmałżonków, - rozumie wagę dochowania wiernego wytrwania w przysiędze małżeńskiej, - modli się o dokonanie w przyszłości odpowiedniego wyboru współmałżonka,</p>
<p>41. Przygotowanie do małżeństwa</p>	<p>Przedstawienie konieczności przygotowania się do zawarcia sakramentu małżeństwa.</p> <p>Zapoznanie z elementami nauczania papieża św. Jana Pawła II i Franciszka o małżeństwie i rodzinie.</p> <p>Wskazanie kolejnych etapów przygotowania do zawarcia sakramentu małżeństwa.</p> <p>Przedstawienie sakramentu małżeństwa jako początek wspólnego życia, które ma trwać aż do śmierci.</p> <p>Zapoznanie z różnymi formami przygotowania do zawarcia</p>	<p><i>Wychowanie liturgiczne</i> Przedstawienie sakramentów jako znaków zbawczego działania Boga w Kościele; znajdowanie przekonującej motywacji uczestnictwa w życiu sakramentalnym.</p> <p><i>Formacja moralna</i> Pogłębienie rozumienia podstawowych pojęć etycznych i zasad moralnych; ukazanie, czym jest prawdziwa miłość i przygotowanie do właściwego przeżywania miłości; wdrożenie do przestrzegania przykazania miłości w zakresie</p>	<p>Elementy nauczania św. Jana Pawła II: - Adhortacja apostolska <i>Familiaris consortio</i> (komunia małżeńska, komunია rodzinna, stopniowy i ciągły proces przygotowania do zawarcia sakramentu małżeństwa: przygotowanie dalsze, przygotowanie bliższe, przygotowanie bezpośrednie); - <i>List do rodzin</i> (cywilizacja miłości, wymagająca miłość, Kościół domowy); elementy nauczania papieża Franciszka: Adhortacja apostolska <i>Amoris laetitia</i> (etapy: uczenie się</p>	<p>- zna podstawowe elementy nauczania papieża o małżeństwie i rodzinie, - wie o konieczności odpowiedniego przygotowania się przed zawarcia sakramentu małżeństwa, - modli się o wybranie w przyszłości odpowiedniej drogi życiowej,</p>

	sakramentu małżeństwa w Kościele. Zachęcenie do częstej modlitwy o wybranie w przyszłości odpowiedniej drogi życiowej.	indywidualnym i społecznym; przekazanie prawideł i motywacji dokonywania samodzielnych wyborów moralnych; ukazanie sensu powołania do świętości.	miłości, dojrzewanie miłości miłość ponad wszystko); zawarcie sakramentu małżeństwa początkiem wspólnego życia, a nie zakończeniem weselnych starań; bogactwo nauk przedmażeńskich;	
42. Umiejętność rozmowy	Wskazanie rozmowy jako podstawy w porozumieniu się z innymi ludźmi. Przypomnienie nauki Pana Jezusa o właściwym wykorzystywaniu daru mowy. Uwrażliwienie na konieczność doskonalenia umiejętności prowadzenia rozmowy i aktywnego słuchania. Kształtowanie postawy świadomego wypowiadania słów i przyjmowania za nie odpowiedzialności.	<i>Formacja moralna</i> Ukazanie życia moralnego przez analizę <i>Dekalogu</i> i <i>Błogosławieństw</i> . <i>Wychowanie do modlitwy</i> Pogłębienie przeżywania modlitwy jako wznoszenia duszy do Boga. <i>Wychowanie do życia wspólnotowego</i> Przystawienie Kościoła jako wspólnoty Ludu Bożego i Ciała mistycznego Chrystusa.	Znaczenie dialogu; nauczanie Pana Jezusa o odpowiednim wykorzystywaniu daru mowy; kierowanie się prawdą; odmienne postrzeganie przez ludzi otaczającej ich rzeczywistości; unikanie sformułowań prowadzących do kłótni; aktywne słuchanie; modlitwa o radość której źródłem jest spotkanie z drugim człowiekiem.	- wie, że trzeba świadomie wypowiadać słowa, - zna nauczanie Pana Jezusa o tym, jak należy wykorzystywać dar mowy, - potrafi unikać sformułowań prowadzących do kłótni, - zdaje sobie sprawę, że każdy człowiek odbiera rzeczywistość w inny sposób, - stara się uważnie słuchać wypowiedzi innych osób, - w swoich wypowiedziach kieruje się prawdą,
43. Jak unikać konfliktów?	Uświadomienie różnorodności poszczególnych ludzi, która jest przyczyną tworzenia się konfliktów. Omówienie źródeł rodzinnych konfliktów. Zachęcenie do nieustannego budowania zgody we własnym środowisku życia. Przypomnienie, że przykazania są dla ludzi gwarantem życia w wolności. Zwrócenie uwagi na odmienne funkcjonowanie psychiki mężczyzny i kobiety. Zachęcenie do panowania nad sobą i swoim gniewem.	<i>Formacja moralna</i> Ukazanie życia moralnego przez analizę <i>Dekalogu</i> i <i>Błogosławieństw</i> ; ukazanie, czym jest prawdziwa miłość i przygotowanie do właściwego przeżywania miłości; wdrożenie do przestrzegania przykazania miłości w zakresie indywidualnym i społecznym; przekazanie prawideł i motywacji dokonywania samodzielnych wyborów moralnych; ukazanie sensu powołania do świętości. <i>Wychowanie do modlitwy</i> Pogłębienie przeżywania	Panowanie nad źródłami rodzinnych konfliktów; przestrzeganie Bożych przykazań, które są gwarantem wolności człowieka; odmienne funkcjonowanie psychiki mężczyzny i kobiety; doświadczenie gniewu, a popełnianie grzechów; modlitwa o umocnienie w unikaniu konfliktów.	- stara się nie doprowadzać do rodzinnych konfliktów lub szybko je zażegnawać, - wie, że przykazania stoją na straży wolności każdego człowieka, - ma świadomość odmiennego funkcjonowania psychiki mężczyzny i kobiety, - wie, że nad gniewem trzeba starać się zapanować, aby nie popełniać grzechów (Ef 4, 26), - potrafi w modlitwie prosić o mądre rozpoznawanie sytuacji życiowej, w której się znajduje,

		modlitwy jako wznoszenia duszy do Boga.		
44. Umiejętność porozumienia się	<p>Ukazanie różnych dróg prowadzących do międzyludzkiego porozumienia.</p> <p>Przedstawienie wartości jaką jest zgodne współdziałanie w różnych wspólnotach, do których się należy.</p> <p>Wskazanie na znaczenie umiejętności rezygnowania i ustępowania w dążeniu do wzajemnego porozumienia się.</p> <p>Przedstawienie dialogu jako podstawy w budowaniu międzyludzkich relacji.</p> <p>Wskazanie fragmentu Pisma Świętego opisującego troskę Pana Jezusa i Jego modlitwę o budowanie międzyludzkiej jedności.</p> <p>Zachęcenie do kierowania się w dorosłym życiu swoim sercem i rozumem.</p>	<p><i>Formacja moralna</i></p> <p>Ukazanie życia moralnego przez analizę <i>Dekalogu</i> i <i>Błogosławieństw</i>;</p> <p>ukazanie, czym jest prawdziwa miłość i przygotowanie do właściwego przeżywania miłości; wdrożenie do przestrzegania przykazania miłości w zakresie indywidualnym i społecznym; przekazanie prawideł i motywacji dokonywania samodzielnych wyborów moralnych; ukazanie sensu powołania do świętości.</p> <p><i>Wychowanie do modlitwy</i></p> <p>Pogłębienie przeżywania modlitwy jako wznoszenia duszy do Boga.</p>	<p>Troska o międzyludzkie porozumienie się; umiejętność rezygnowania i ustępowania; dialog podstawą budowania międzyludzkich relacji; Modlitwa Pana Jezusa o zachowanie jedności wśród uczniów (J 17, 20-26) ; konieczność unikania wszelkich grzechów; kierowanie się sercem i rozumem w podejmowaniu odpowiedzialnych decyzji; modlitwa o tworzenie jedności.</p>	<ul style="list-style-type: none"> - wie, że tworzenie jedności we wspólnocie jest wartością, o którą trzeba codziennie starać się, - potrafi samodzielnie powiedzieć w jaki sposób należy troszczyć się o tworzenie jedności, - zna słowa Pana Jezusa, w których modli się o jedność swoich uczniów, - wie, że w tworzeniu jedności nie można iść na kompromis z grzechem, - potrafi uzasadnić, dlaczego w podejmowaniu dojrzałych i odpowiedzialnych decyzji trzeba kierować się zarówno swoim sercem i rozumem, - zna modlitwę o tworzenie jedności w rodzinie,
45. Codzienne życie w małżeństwie i rodzinie	<p>Zapoznanie z fragmentami Pisma Świętego opisującymi wzajemną relację pomiędzy mężem i żoną oraz pomiędzy dziećmi i rodzicami w sakramencie małżeństwa i w rodzinie.</p> <p>Przedstawienie wartości zawierzenia codziennego życia rodziny Panu Bogu.</p> <p>Uświadczenie możliwości życia Chrystusową radością nawet w trudnościach codziennego życia.</p> <p>Ukazanie łaski Jezusa Chrystusa</p>	<p><i>Wychowanie liturgiczne</i></p> <p>Przedstawienie sakramentów jako znaków zbawczego działania Boga w Kościele;</p> <p>znajdowanie przekonującej motywacji uczestnictwa w życiu sakramentalnym.</p> <p><i>Formacja moralna</i></p> <p>Ukazanie życia moralnego przez analizę <i>Dekalogu</i> i <i>Błogosławieństw</i>;</p> <p>ukazanie, czym jest prawdziwa miłość i przygotowanie do</p>	<p>Fragmety tablic życia domowego (Ef 5, 21; 6, 1-4); radości i trudności życia codziennego każdej rodziny; niedzielna Eucharystia wspólnym dziękczynieniem Panu Bogu za łaski jakimi obdarzyła rodzinę w zakończonym tygodniu oraz prośbą o błogosławieństwo w tym, który rozpoczyna się; Jezus Chrystus fundament sakramentu małżeństwa i rodziny; znaczenie wytrwania w wierności</p>	<ul style="list-style-type: none"> - wyjaśnia znaczenie omawianych fragmentów tablic życia domowego, - wie, w jaki sposób poprzez uczestnictwo w niedzielnej Eucharystii może zawierzyć swoje codzienne życie w rodzinie Panu Bogu, - potrafi wyjaśnić dzięki czemu doświadczane w rodzinie trudności nie przeszkadzają w życiu Bożą radością, - wskazuje Jezusa Chrystusa jako

	<p>oraz świadomego wyboru wierności współmałżonkowi jako podstawy trwałej i silnej rodziny. Zachęcenie do budowania rodziny, w której żyjemy, na Chrystusie.</p>	<p>właściwego przeżywania miłości; wdrożenie do przestrzegania przykazania miłości w zakresie indywidualnym i społecznym; przekazanie prawideł i motywacji dokonywania samodzielnych wyborów moralnych; ukazanie sensu powołania do świętości.</p>	<p>współmałżonkowi; małżeńskie jubileusze.</p>	<p>fundament sakramentu małżeństwa i rodziny, - potrafi modlić się za swoją rodzinę,</p>
<p>46. Powołanie i przygotowanie do kapłaństwa</p>	<p>Przedstawienie kapłanów jako osoby, które realizują swoje powołanie w łączności z Chrystusem.. Ukazanie Pana Jezusa jako jedyne go pośrednika między Bogiem i ludźmi. Zwrócenie uwagi na problemy związane z przyjęciem powołania do sakramentu kapłaństwa i czasem przygotowania w seminarium. Ukazanie tajemnicy powołania do sakramentu kapłaństwa. Uwrażliwienie na potrzebę modlitwy za kapłanów. Kształtowanie postawy wdzięczności za dar kapłaństwa.</p>	<p><i>Wychowanie liturgiczne</i> Przedstawienie sakramentów jako znaków zbawczego działania Boga w Kościele; znajdowanie przekonującej motywacji uczestnictwa w życiu sakramentalnym. <i>Formacja moralna</i> Przekazanie prawideł i motywacji dokonywania samodzielnych wyborów moralnych; ukazanie sensu powołania do świętości.</p>	<p>Kapłan – osoba działająca w jedności z Chrystusem; lęk związany z przyjęciem powołania do kapłaństwa; tajemnica kapłańskiego powołania; celibat; znaczenie stuły; czas przygotowania w seminarium; znaczenie sakramentu kapłaństwa dla całego Kościoła; rola kapłana.</p>	<p>- wie, kto powołuje do sakramentu kapłaństwa, - zna obawy związane z przyjęciem sakramentu kapłaństwa, - wie, że powołanie do kapłaństwa jest tajemnicą, - wyjaśnia, jakie jest znaczenie stuły, - potrafi wyjaśnić, czym jest seminarium, - rozumie znaczenie modlitwy o nowe powołania kapłańskie,</p>
<p>47. Codzienne życie w kapłaństwie</p>	<p>Ukazanie znaczenia sakramentu kapłaństwa. Przedstawienie zadań i obowiązków wypełnianych przez kapłanów. Zwrócenie uwagi na działanie Ducha Świętego w życiu kapłanów i ich grzeszność. Uwrażliwienie na potrzebę modlitwy o nowe powołania do</p>	<p><i>Wychowanie liturgiczne</i> Przedstawienie sakramentów jako znaków zbawczego działania Boga w Kościele; znajdowanie przekonującej motywacji uczestnictwa w życiu sakramentalnym. <i>Formacja moralna</i> Przekazanie prawideł i motywacji dokonywania samodzielnych</p>	<p>Misja głoszenia słowa Bożego; sprawowanie sakramentów dla uświęcenia Ludu Bożego; posłuszeństwo kapłana biskupowi; codzienna modlitwa kapłana; przykład życia kapłana; obowiązki wypełniane w kancelarii parafialnej; żywot św. Jana Marii Vianney'a – patrona proboszczów.</p>	<p>- potrafi wyjaśnić, jakie jest znaczenie sakramentu kapłaństwa dla całego Kościoła, - zna codzienną postugę i obowiązki kapłanów, - wie, kim był św. Jan Maria Vianney i zna główne wydarzenia z Jego życia, - potrafi modlić się za kapłanów,</p>

	kapłaństwa. Kształtowanie postawy wdzięczności za dar nowych kapłanów.	wyborów moralnych; ukazanie sensu powołania do świętości.		
48. Powołanie i przygotowanie do złożenia ślubów zakonnych	Przedstawienie zaproszenia Pana Jezusa, który wzywa ludzi, aby pójść za Nim wypełniając rady ewangeliczne. Przypomnienie znaczenia składanego podczas wstąpienia do zgromadzenia zakonnego ślubu czystości, ubóstwa i posłuszeństwa. Omówienie zasad, którymi kierują się poszczególne zgromadzenia zakonne. Ukazanie konieczności wspierania zgromadzeń zakonnych modlitwą, życzliwością i pomocą.	<i>Wychowanie do życia wspólnotowego</i> Przedstawienie historii Kościoła jako pielgrzymki wspólnoty ludzi wierzących w Chrystusa; ukazanie blasków i cieni historii Kościoła w ramach czasowych kursu historii powszechnej; wyjaśnienie krzywdzących wspólnotę wierzących stereotypów; przygotowanie uczniów do dyskusji na temat przeszłości Kościoła.	Wezwanie Jezusa do podążania drogą rad ewangelicznych; zakonne śluby czystości, ubóstwa i posłuszeństwa; znaczenie zakonnego charyzmatu, duchowości, modlitwy, reguły zakonnej; etapy przygotowania do wstąpienia do zakonu i i złożenia ślubów wieczystych męskie zgromadzenia zakonne.	- zna wezwanie Pana Jezusa do podążania drogą rad ewangelicznych, - potrafi własnymi słowami podać podstawowe informacje o zgromadzeniach zakonnych - wyjaśnia co ślubują osoby pragnące żyć w zgromadzeniach zakonnych, - podaje przykłady żeńskich zakonów i zgromadzeń zakonnych,
49. Codzienne życie w klasztorze	Zapoznanie z codziennym życiem zgromadzeń zakonnych. Ukazanie znaczenia dzieła św. Benedykta w rozwoju życia zgromadzeń zakonnych. Kształtowanie postawy wdzięczności za odmawianą w klasztorach modlitwę w intencji osób świeckich.	<i>Wychowanie do życia wspólnotowego</i> Przedstawienie historii Kościoła jako pielgrzymki wspólnoty ludzi wierzących w Chrystusa; ukazanie blasków i cieni historii Kościoła w ramach czasowych kursu historii powszechnej; wyjaśnienie krzywdzących wspólnotę wierzących stereotypów; przygotowanie uczniów do dyskusji na temat przeszłości Kościoła.	Codzienne życie prowadzone przez poszczególne zgromadzenia zakonne; etapy wstąpienia do zakonu; żywot św. Benedykta; <i>Reguła</i> św. Benedykta; plan dnia benedyktynów; zakony klauzurowe; żeńskie zakony i zgromadzenia zakonne.	- zna postać św. Benedykta i dorobek jego życia, - wyjaśnia specyfikę zakonów klauzurowych, - zdaje sobie sprawę, że można wszystkie prace wykonywać na większą chwałę Bożą, - podaje przykłady żeńskich zakonów i zgromadzeń zakonnych,
50. Powołanie do życia w samotności	Przedstawienie, jakie znaczenie ma powołanie do życia w samotności dla całej wspólnoty Kościoła.	<i>Wychowanie do życia wspólnotowego</i> Przedstawienie historii Kościoła jako pielgrzymki wspólnoty ludzi	Powołanie do życia w samotności; życie w samotności drogą umożliwiającą otaczanie większą miłością bliźnich; bycie <i>solą ziemi</i>	- wie, że Pan Bóg może obdarzać ludzi powołaniem do życia w samotności, - potrafi wyjaśnić czym

	Wyjaśnienie chrześcijańskiego rozumienia życia w samotności dla okazania większej miłości bliźnim. Przpomnienie, czym jest przykład chrześcijańskiego życia dla współczesnego świata. Przekazanie informacji o Kształtowanie postawy odważnego dawania świadectwa wiary poprzez przykład codziennego życia.	wierzących w Chrystusa; ukazanie blasków i cieni historii Kościoła w ramach czasowych kursu historii powszechnej; wyjaśnienie krzywdzących wspólnotę wierzących stereotypów; przygotowanie uczniów do dyskusji na temat przeszłości Kościoła.	i <i>światłem świata</i> (Mt 5, 13, 16); instytucje świeckie Kościoła katolickiego i indywidualne formy życia konsekrowanego (dziewice i wdowy konsekrowane, pustelnice i pustelnicy); powołanie do przemieniania świata „od wewnątrz”.	charakteryzuje się życie w samotności, które umożliwia okazywanie większej miłości bliźnim, - rozumie, jakie jest znaczenie dawania świadectwa chrześcijańskiego życia dla świata, - podaje przykłady indywidualnego życia konsekrowanego w Kościele, - wie, czym są instytucje świeckie,
51. Podjęcie świadomej decyzji	Uwrażliwienie na konieczność dokonania wyboru drogi swojego powołania. Podanie przykładów osób ze Starego i Nowego Testamentu, które w różny sposób odpowiedziały na kierowane do nich Boże powołanie. Przedstawienie, czym jest powołanie, którym obdarza człowieka Pan Bóg Kształtowanie postawy zawierzenia swojego życia Panu Bogu.	<i>Formacja moralna</i> Ukazanie, czym jest prawdziwa miłość i przygotowanie do właściwego przeżywania miłości; wdrożenie do przestrzegania przykazania miłości w zakresie indywidualnym i społecznym; przekazanie prawideł i motywacji dokonywania samodzielnych wyborów moralnych; ukazanie sensu powołania do świętości.	Dokonanie wyboru drogi życiowego powołania; decyzje podjęte poprzez: Abrahama, Jakuba, Jonasza, Marię Magdalenę, Pawła; życie w modlitewnym dialogu z Panem Bogiem; wolność człowieka w przyjęciu daru powołania; podejmowanie decyzji; obecność i działanie Pana Jezusa w w ludzkim życiu.	- wie, jakie decyzje będzie musiał podjąć u progu dorosłego życia, - podaje przykłady biblijnych postaci i dokonanych przez nich wyborów, - rozumie, jakie jest znaczenie modlitwy w życiu w dialogu z Panem Bogiem, - rozumie, na czym polega wolność człowieka w przyjęciu powołania, - wie, jak przygotować się do podjęcia ważnych decyzji - potrafi powiedzieć co ułatwia i utrudnia podejmowanie decyzji,
IV. Bierzmowanie				
52. Powołanie do świętości	Przpomnienie materiału o świętości Boga i wezwanie każdego człowieka do dążenia do świętości. Ukazanie nauczania zawartego w Adhortacji apostołskiej <i>Gaudete et exsultate – O powołaniu do świętości w świecie współczesnym</i> .	<i>Formacja moralna</i> Ukazanie, czym jest prawdziwa miłość i przygotowanie do właściwego przeżywania miłości; wdrożenie do przestrzegania przykazania miłości w zakresie indywidualnym i społecznym; przekazanie prawideł i motywacji dokonywania samodzielnych	Świętość istotą Boga; wezwanie wszystkich ludzi do świętości; istota nauczania papieża Franciszka zawarta w Adhortacji apostołskiej <i>Gaudete et exsultate – O powołaniu do świętości w świecie współczesnym</i> ; działanie Ducha Świętego w dążeniu do świętości; życie we wspólnocie	- potrafi wyjaśnić, na czym polega świętość, - rozumie to, że jest powołany do świętości, - wyjaśnia istotę nauczania papieża Franciszka o świętości zawartą w Adhortacji apostołskiej <i>Gaudete et exsultate – O powołaniu do</i>

	<p>Przedstawienie znaczenia wspólnoty w dążeniu do świętości poprzez wypełnianie swoich codziennych obowiązków. Zachęcenie do codziennej modlitwy o umocnienie mocą Ducha Świętego, który sprawia, że osiągnięcie świętości jest możliwe. Kształtowanie postawy dążenia do świętości.</p>	<p>wyborów moralnych; ukazanie sensu powołania do świętości. <i>Wprowadzenie do misji</i> Przygotowanie do podjęcia misji świadczenia o prawdach wiary i wartościach chrześcijańskich we własnym środowisku.</p>	<p>drogą świętości każdego człowieka w codziennym życiu; fragmenty Pisma Świętego wzywające do dążenia do świętości: Kpł 11, 45; Hbr 12, 14.</p>	<p><i>świętości w świecie współczesnym</i>, - własnymi słowami potrafi wyjaśnić drogę do świętości prowadzoną poprzez codzienne życie we wspólnocie z innymi ludźmi i sumienne wypełnianie swoich obowiązków.</p>
<p>53. Sakrament źródłem Bożej łaski</p>	<p>Przypomnienie wiadomości o darze łaski Bożej i sakramentach. Ukazanie Jezusa jako prasakramentu i Kościoła jako sakramentu podstawowego. Ugruntowanie wiadomości związanych z łaską Bożą, dzięki której Bóg zbawia człowieka usprawiedliwiając go. Kształtowanie pragnienia życia łaską Bożą.</p>	<p><i>Wychowanie liturgiczne</i> Przedstawienie sakramentów jako znaków zbawczego działania Boga w Kościele; znajdowanie przekonującej motywacji uczestnictwa w życiu sakramentalnym.</p>	<p>Dar łaski - udział w życiu samego Stwórcy; Chrystus prasakramentem; Kościół sakramentem podstawowym; usprawiedliwienie grzesznika działaniem poprzez które Bóg zbawia człowieka; łaska Boża - Bożą pomocą i darem niewidzialnym, niezastużonym i nadprzyrodzonym; rodzaje łaski.</p>	<p>- wyjaśnia, czym jest łaska Boża, - potrafi wyjaśnić znaczenie sakramentów, jako źródła Bożej łaski, - wymienia rodzaje łaski Bożej i podaje, jakie jest ich znaczenie, - potrafi wytłumaczyć swoimi słowami Bóg zbawia grzesznika usprawiedliwiając go,</p>
<p>54. Sakramenty wtajemniczenia chrześcijańskiego</p>	<p>Przypomnienie wiadomości o sakramentach wtajemniczenia chrześcijańskiego. Ukazanie sakramentu chrztu, bierzmowania i Eucharystii jako znaków Bożej miłości. Wyjaśnienie w jaki sposób należy rozumieć urzeczywistnienie w sakramentach działania łaski Bożej. Kształtowanie postawy wdzięczności za otrzymane sakramenty.</p>	<p><i>Wychowanie liturgiczne</i> Przedstawienie sakramentów jako znaków zbawczego działania Boga w Kościele; znajdowanie przekonującej motywacji uczestnictwa w życiu sakramentalnym.</p>	<p>Sakramenty wtajemniczenia chrześcijańskiego fundamentem chrześcijańskiego życia; sakrament chrztu; sakrament bierzmowania; Najświętszy Sakrament; sakramenty urzeczywistnieniem łaski.</p>	<p>- wyjaśnia, czym są sakramenty wtajemniczenia, - charakteryzuje sakrament chrztu, bierzmowania i Najświętszy Sakrament, - potrafi swoimi słowami wytłumaczyć, w jaki sposób sakramenty urzeczywistniają łaskę, którą oznaczają,</p>
<p>55. Bierzmowanie – umocnienie Duchem Świętym</p>	<p>Przypomnienie informacji na temat Zesłania Ducha Świętego.</p>	<p><i>Wychowanie liturgiczne</i> Przedstawienie sakramentów jako</p>	<p>Zesłanie Ducha Świętego; znaki obecności Ducha Świętego w</p>	<p>- wymienia znaki obecności Ducha Świętego,</p>

	<p>Szczegółowe omówienie znaków obecności Ducha Świętego.</p> <p>Szczegółowe omówienie znaczenia sakramentu bierzmowania.</p> <p>Ukazanie znaczenia dojrzałości chrześcijańskiej.</p> <p>Zachęcenie do częstej modlitwy o otwartość na przyjęcie mocy Ducha Świętego.</p>	<p>znaków zbawczego działania Boga w Kościele;</p> <p>znajdowanie przekonującej motywacji uczestnictwa w życiu sakramentalnym.</p> <p>Przygotowanie bliższe do sakramentu bierzmowania.</p>	<p>wieczerniku; znaczenie słowa <i>bierzmowanie</i>; ukazanie sakramentu bierzmowania jako dopełnienia i udoskonalenia łaski sakramentu chrztu, udzielenie pełni darów Ducha Świętego, obdarzenie mocą Ducha Świętego i uzdolnienie do budowania Kościoła; dojrzałość chrześcijańska; człowiek świątynią Ducha Świętego.</p>	<p>- przedstawia bierzmowanie jako: umocnienie Duchem Świętym, dopełnienie łaski otrzymanej na chrzcie, otrzymanie pełni darów Ducha Świętego i uzdolnienie do budowania wspólnoty Kościoła;</p> <p>- wyjaśnia znaczenie słowa <i>bierzmowanie</i>,</p> <p>- potrafi swoimi słowami powiedzieć, czym jest dojrzałość chrześcijańska,</p>
56. Zesłanie Ducha Świętego	<p>Omówienie obietnicy Pana Jezusa, w której zapowiada On zesłanie Ducha Świętego.</p> <p>Przedstawienie roli jaką spełniał Duch Święty w życiu Kościoła.</p> <p>Ukazanie skutków działania Ducha Świętego w pierwszym Kościele.</p> <p>Zachęcenie do częstej modlitwy o otwartość na przyjęcie mocy Ducha Świętego.</p>	<p><i>Rozwijanie poznania wiary</i></p> <p>Pogłębienie rozumienia natury Ducha Świętego - trzeciej Osoby Boskiej.</p> <p><i>Wychowanie liturgiczne</i></p> <p>Przygotowanie bliższe do sakramentu bierzmowania.</p>	<p>Duch Święty – obiecany przez Chrystusa Pocieszyciel; perykopa opisująca Zesłanie Ducha Świętego; konsekwencje przyjęcia przez Apostołów mocy Ducha Świętego; wzrost pierwszej wspólnoty Kościoła; Uroczystość Zesłania Ducha Świętego; działanie Ducha Świętego w życiu ludzi przyjmujących Jego moc.</p>	<p>- zna obietnicę Pana Jezusa, w której zapowiada zesłanie Ducha Świętego,</p> <p>- potrafi własnymi słowami opowiedzieć o zesłaniu Ducha Świętego,</p> <p>- wymienia jakie konsekwencje miało dla wspólnoty Kościoła przyjęcie mocy Ducha Świętego,</p> <p>- potrafi swoimi słowami wyjaśnić, kiedy człowiek może stać się świątynią Ducha Świętego,</p>
57. Dary i owoce Ducha Świętego	<p>Ukazanie sposobu działania Ducha Świętego.</p> <p>Przypomnienie treści związanych z darami Ducha Świętego.</p> <p>Przedstawienie owoców sakramentu bierzmowania jako cech opisujących dojrzałego chrześcijanina.</p> <p>Kształtowanie postawy wdzięczności za dary Ducha Świętego oraz pragnienia rozwijania w sobie Jego owoców.</p>	<p><i>Rozwijanie poznania wiary</i></p> <p>Pogłębienie rozumienia natury Ducha Świętego - trzeciej Osoby Boskiej.</p> <p><i>Wychowanie liturgiczne</i></p> <p>Przygotowanie bliższe do sakramentu bierzmowania.</p>	<p>Nieustanne, podstawowe i niepostrzeżone działanie Ducha Świętego; dary Ducha Świętego umożliwiające podjęcie różnych zadań: dar mądrości, dar rozumu, dar rady, dar męstwa, dar umiejętności, dar pobożności, dar bojaźni Bożej; Owoce sakramentu bierzmowania.</p>	<p>- <i>własnymi słowami sposób działania Ducha Świętego</i></p> <p>- <i>wie, jakie dary otrzymujemy od Ducha Świętego,</i></p> <p>- wymienia owoce Ducha Świętego,</p> <p>- wyjaśnia, w jaki sposób należy współdziałać z otrzymanymi darami Ducha Świętego, aby dojrzałe chrześcijańskie życie było wypełnione jego owocami,</p>

58. Mój patron	<p>Ukazanie różnych dróg świętości. Przedstawienie Jezusa Chrystusa jako przewodnika świętych. Przypomnienie o korzyściach wpływających z kierowania się w codziennym życiu przykładem życia świętych patronów. Zapoznanie z życiem św. Stanisława. Uwrażliwienie na konieczność odwagi w głoszeniu Chrystusa.</p>	<p><i>Wychowanie do życia wspólnotowego</i> Ukazanie roli Kościoła w życiu narodu polskiego. <i>Formacja moralna</i> Przekazanie prawideł i motywacji dokonywania samodzielnych wyborów moralnych; ukazanie sensu powołania do świętości.</p>	<p>Różnorodne drogi świętości; Jezus Chrystus przewodnikiem świętych; świadectwo wiary św. Stanisława; wybór i naśladowanie patrona; determinacja w podążaniu drogą powołania; współczesne drogi prowadzące do świętości.</p>	<ul style="list-style-type: none"> - podaje przykłady podążania różnymi drogami świętości, - wskazuje, w jaki sposób może naśladować postać św. Stanisława, - wskazuje, w jaki sposób może dawać świadectwo wiary we współczesnym świecie, - zna swojego patrona i wie w jaki sposób może go naśladować,
59. Obrzędy sakramentu bierzmowania	<p>Zapoznanie ze sposobem udzielania sakramentu bierzmowania w pierwotnym Kościele. Ukazanie znaczenia i przebiegu liturgii bierzmowania. Przedstawienie formuły sakramentu bierzmowania. Kształtowanie postawy pragnienia odpowiedniego przygotowania się do przyjęcia sakramentu bierzmowania.</p>	<p><i>Wychowanie liturgiczne</i> Przedstawienie sakramentów jako znaków zbawczego działania Boga w Kościele; znajdowanie przekonującej motywacji uczestnictwa w życiu sakramentalnym. Przygotowanie bliższe do sakramentu bierzmowania.</p>	<p>Udzielanie sakramentu bierzmowania w pierwotnym Kościele (Dz 8, 14-17); szafarze sakramentu bierzmowania; rozwój liturgii sakramentu bierzmowania; przebieg liturgii sakramentu bierzmowania; formuła sakramentu bierzmowania.</p>	<ul style="list-style-type: none"> - wyjaśnia, kto i w jaki sposób udziela sakrament bierzmowania, - wie, komu może być udzielony sakrament bierzmowania, - podaje przebieg liturgii sakramentu bierzmowania,
60. Bierzmowanie – bezpośrednio przygotowanie	<p>Przedstawienie konieczności odpowiedniego przygotowania się do przyjęcia sakramentu bierzmowania. Zapoznanie z przebiegiem bezpośredniego przygotowania się do przyjęcia sakramentu bierzmowania. Ukazanie przyjęcia bierzmowania jako początku życia wypełnionego mocą i darami Ducha Świętego. Zachęcenie do częstej modlitwy o życie wypełnione mocą Ducha Świętego.</p>	<p><i>Wychowanie liturgiczne</i> Przedstawienie sakramentów jako znaków zbawczego działania Boga w Kościele; znajdowanie przekonującej motywacji uczestnictwa w życiu sakramentalnym. Przygotowanie bliższe do sakramentu bierzmowania.</p>	<p>Otwartość serca i gotowość współdziałania z otrzymanymi darami Ducha Świętego; dalsze i bliższe przygotowanie do przyjęcia sakramentu bierzmowania; świadek bierzmowania; imię wypowiedziane podczas udzielania sakramentu bierzmowania; znaczenie przystąpienia do sakramentu pokuty przed przyjęciem bierzmowania.</p>	<ul style="list-style-type: none"> - potrafi wyjaśnić znaczenie odpowiedniego przygotowania do przyjęcia bierzmowania; - wymienia elementy bezpośredniego przygotowania do przyjęcia bierzmowania, - przystępuje do sakramentu pokuty przed przyjęciem bierzmowania, - ma świadomość rozpoczęcia nowego etapu życia wypełnionego mocą i darami Ducha Świętego.

